

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ana Bucanova,
în cauza civilă la cererea înaintată de Ana Bucanova împotriva Consiliului Raional Orhei, Diana Croitor (Bucanova), Anatolie Bucanov și Igor Bucanov cu privire la anularea actului administrativ, și la cererea de chemare în judecată înaintată de Ana Bucanova împotriva Diane Croitor (Bucanova), Anatolie Bucanov și Igor Bucanov, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice, executorul judecătoresc Daniela Mașnic și executorul judecătoresc Alexei Stolearenco cu privire la rectificarea înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile și ridicarea sechestrului,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ana Bucanova și menținută hotărârea din 08 iunie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 04 august 2017, Ana Bucanova a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Diane Croitor (Bucanova), Anatolie Bucanov, Igor Bucanov, intervenienți accesorii Agenția Servicii Publice - Organul Cadastral Teritorial Orhei, executorul judecătoresc Daniela Mașnic și executorul judecătoresc Alexei Stolearenco cu privire la rectificarea înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile și ridicarea sechestrului.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 13 octombrie 1962, s-a căsătorit cu Anatolie Bucanov, fiindu-i eliberată adeverința de căsătorie nr. 202375. În baza procesului-verbal (protocol) nr.12 din 12 decembrie 1986, soțului reclamantei - Anatolie Bucanov i-a fost transmis apartamentul XX din str. 50 ani, actualmente XX din str. XXXX, 19, or. Orhei. La 02 august 1987, soțul reclamantei - Anatolie Bucanov a decedat, fapt confirmat prin Adeverința de moarte din 03 august 1987.

Făcând trimitere la certificatul nr.6123 din 09 iulie 1993, reclamanta a susținut că la adresa sa de domiciliu, și anume: XX din str. XXXX, 19, or. Orhei, pe

parcursul ultimilor 5 ani, nu se află alte persoane ce ar avea înregistrată viza de reședință.

La 07 octombrie 1993, reclamanta a depus la Agenția Teritorială Orhei pentru Privatizare și Administrare a Proprietății de Stat, o cerere cu privire la privatizarea apartamentului nominalizat. La 22 februarie 1994, Ana Bucanova a încheiat cu Agenția Teritorială Orhei pentru privatizare, contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din aceeași dată, prin care a cumpărat XX. La 28 februarie 1994, i s-a eliberat certificatul de proprietate privată asupra locuinței XX din str. XXXX, 19, or. Orhei. Potrivit acestuia, Departamentul de Stat al Republicii Moldova pentru privatizare certifică: locuința aparține cet. Ana Bucanova cu drept de proprietate privată, certificatul fiind eliberat în baza contractului de vânzare-cumpărare.

Potrivit reclamantei, aceasta a aflat recent că în datele din Registrul bunurilor imobile în privința XX din str. XXXX, 19, or. Orhei, sunt indicați în calitate de coproprietari Diana Bucanova - fosta noră, Igor Bucanov - feciorul său și fostul soț a Dianei Bucanova și Anatol Bucanov - fiul Dianei Bucanova și a lui Igor Bucanov.

Dreptul de proprietate a fost înregistrat în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 2-1026 din 22 februarie 1994 și certificatul nr. 574 din 23 iulie 1999.

Reclamanta a explicat că, potrivit declarațiilor coproprietarilor Igor Bucanov și Diana Bucanova, ultimii confirmă că la privatizarea XX nu au participat, iar Anatol Bucanov, născut în 1991, fiind copilul lui Igor Bucanov și a Dianei Bucanova, avea doar aproximativ 3 ani la momentul privatizării și se afla cu părinții la acel moment. Totodată, Diana Bucanova a recunoscut că s-a aflat la evidență pe alte adrese, în or. Orhei, str. XXXX, 15, ap. 17, iar după ceva timp s-a înregistrat pe adresa or. Orhei, str. XXXX, 2.

Referitor la semnăturile lui Igor Bucanov și a Dianei Bucanova din cererea reclamantei din 07 octombrie 1993 cu privire la privatizarea XX, ultimii nu cunosc nimic, și confirmă că nu le aparțin. Nici reclamanta nu cunoaște nimic despre acest fapt.

Din motiv că nu deține careva informații despre locul aflării lui Anatol Bucanov și în lipsa consimțământului acestuia, reclamanta nu poate rectifica datele în Registrul bunurilor imobile.

Potrivit încheierii din 06 aprilie 2015, emisă de executorul judecătoresc Daniela Mașnic și încheierii emise de executorul judecătoresc Alexei Stolarencu, au fost aplicate sechestre asupra imobilului, din acest motiv, reclamanta susține că este nevoită să intenteze prezenta acțiune civilă pentru a-și apăra dreptul de proprietate exclusiv asupra bunului imobil cu nr. cadastral 6401401.004.01.056, situat în or. Orhei, str. XXXX, 19, ap.XX.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată depusă, Ana Bucanova a solicitat: rectificarea prin radierea din Registrul bunurilor imobile, capitolul C, subcapitolul II, a dreptului de proprietate intabulat după Diana Bucanova, Anatol Bucanov și Igor Bucanov, asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXX, situat în or. Orhei, str. XXXX, 19, ap.XX; rectificarea prin corectare în Registrul bunurilor imobile, capitolul C, subcapitolul II, a înscrierii asupra acestui bun imobil, referitor la temeiul înscrierii: din „certificat nr. 574 din 23.07.1999 (43-81-2/99)” în „certificat

nr. 117429 din 28 februarie 1994”; ridicarea sechestrului aplicat asupra acestui bun imobil prin încheierea din 06 aprilie 2015, emisă de executorul judecătoresc Daniela Mașnic și încheierea din 07 iulie 2015, emisă de executorul judecătoresc Alexei Stolearenco.

La 28 septembrie 2017, Ana Bucanova a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Orhei, Diana Croitor (Bucanova), Anatol Bucanov și Igor Bucanov, prin care a solicitat anularea adeverinței nr. 574 din 23 iulie 1999, emisă de Agenția Teritorială Orhei pentru Privatizare și Administrare a Proprietății de Stat. În motivarea acesteia a indicat aceleași circumstanțe de fapt enunțate mai sus. Suplimentar a notat că, în vederea clarificării datelor eronate din Registrul bunurilor imobile, a solicitat recent de la Serviciul Raional Arhivă Orhei o copie a certificatului nr. 574 din 23 iulie 1999.

Primind la 04 august 2017 copia și extrasul de arhivă a certificatului nr. 574 din 23 iulie 1999, a observat că este vorba de adeverința nr. 574 din 23 iulie 2009, emisă de Agenția Teritorială Orhei pentru Privatizare și Administrare a Proprietății de Stat. Potrivit acesteia, se indică că la privatizarea XX din or. Orhei, str. XXXX, 19, au participat: Anna Bucanova, Igori Bucanov, Diana Bucanova și Anatol Igori Bucanov. Prin urmare, în opinia sa adeverința nr. 574 din 23 iulie 2009, este un document fictiv, care în mod eronat stabilește cercul de subiecți ce au participat la privatizare. Or, conform contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 2-1026 și certificatului de proprietate privată asupra locuinței din 28 februarie 1994, se atestă dreptul de proprietate exclusiv după reclamantă asupra XX.

Potrivit reclamantei, nulitatea actelor solicitate o va repune în drepturile civile, astfel încât să fie înlăturare orice vicii juridice ce încalcă libera exercitare a dreptului de proprietate exclusiv asupra bunului imobil în cauză.

Cauzele civile menționate supra au fost conexe și examinate într-un singur proces.

Prin hotărârea din 08 iunie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cererile de chemare în judecată înaintate de Ana Bucanova au fost respinse.

Prin decizia din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ana Bucanova și menținută hotărârea din 08 iunie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prin participarea tuturor membrilor familiei la privatizare, le-a fost acordat și dreptul acestora la proprietatea imobilului privatizat, iar temeiuri pentru a radia dreptul de proprietate al celorlalți coproprietari ai apartamentului litigios, nu se regăsesc.

La 06 martie 2019, Ana Bucanova a contestat cu recurs decizia din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 02 mai 2019, Igor Bucanov a depus referință la cererea de recurs, solicitând admiterea acestuia și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, invocând motive similare celor din cererea de recurs.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ana Bucanova este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 noiembrie 2018, fiind expediată participanților la proces la 14 ianuarie 2019 (f.d. 135, vol. II), însă la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să confirme momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 06 martie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Ana Bucanova.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ana Bucanova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova